

Bilag 2.

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING.

København, den 22. Maj 1931.

Til Socialministeriet.

Under Henvisning til den med Socialministeriets Paategning af 7. ds. oversendte Sag angaaende en Forespørgsel fra den tyske Regering om, hvorvidt den danske Regering maatte være villig til sammen med en Række andre Lande at aftale en fælles Fremgangsmaade med Hensyn til Ikraftsættelsen af Konventionen om Angivelse af Vægt paa tungt Gods, som befordres med Skib, tillader vi os efter Brevveksling med Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark at udtale følgende:

For en Række Genstandes Vedkommende er det allerede nu almindelig Praksis at paaføre Vægtangivelse, og saavidt vi kan skønne, vil det næppe frembyde særlige Vanskeligheder at kræve Vægten anført af Afsenderen paa forskellige andre tunge Golli, som eksporteres her fra Danmark; paa den anden Side findes der ogsaa Gods, hvor de enkelte Stykker er uensartede og af en saadan Natur, at Vejning ikke uden uforholdsmæssig Besvær og Tidsspilde vil kunne foretages. Den i Konventionen foreslaaede videregaaende Vægtangivelse vilde imidlertid, saavidt vi kan overse Fornoldene, ikke medføre praktiske Fordele, for saa vidt angaar Lastnings- og Losningsarbejdet her i Landet, og vi ser derfor ingen Anledning til, at Konventionen ratificeres af Hensyn til danske Forhold.

Derimod ønsker vi stærkt at understrege, at det vilde være højst uheldigt, om en obligatorisk Vægtangivelse af tungt Gods blev gennemført lidt efter lidt ved Tiltrædelse snart for et, snart for et andet Lands Vedkommende, idet Arbejdslederne i Havnene under saadanne Forhold vil være fristet til at stole paa, at Vægten findes angivet paa alt tungt Gods. Derved vilde der være Fare for, at deres Ansvarsfølelse vilde svækkes, og at de vilde undlade i tilstrækkelig Grad at anvende det Skøn, som de nu er nødt til at foretage over Godsets Vægt, og dette vilde meget vel kunne give Anledning til Ulykker. En Gennemførelse af Princippet om Vægtangivelse maatte derfor saavidt muligt foretages samtidig for alle de Stater, med hvem Danmark staar i regelmæssig Handelsforbindelse, og dette gælder ikke alene de i den tyske Note nævnte, men ogsaa Storbritannien og forskellige sydamerikanske og asiatiske Lande.

Vi tillader os imidlertid indtrængende at anmode det høje Ministerium om ved Forhandlingerne herom at tage i Betragtning, at Bestemmelserne om Transitlandets Forpligtelser i Konventionsudkastet er affattet paa en saadan Maade, at en Ratifikation af Konventionen vilde udsætte danske Havne for meget betydelige Vanskeligheder.

I den oversendte Oversættelse af Konventionsudkastet lægges Ansvar paa det Land, hvorfra Godset er *afsendt*, men denne Oversættelse er næppe holdbar. I den engelske Tekst er det anvendte Udtryk *«consigned»*, hvilket betyder det Land, hvor Fragtbrevet udfærdiges, og Transitlandet er kun uden Ansvar for Vægtangivelse, naar Godset passerer Landet paa Vej til et andet Land paa direkte Fragtbrev. Paa tilsvarende Maade er den franske Tekst affattet. Disse Bestemmelser vil medføre, at paa den ene Side f. Eks. tunge Træstammer fra Østen eller svære Jernbjælker kan passere Københavns Havn uden Vægtangivelse paa direkte Fragtbrev, selv om de omlades her, medens paa den anden Side Danmark faar Ansvar for Vægtangivelse paa Gods, som oplægges her »for option« til Videreforsendelse til udenlandske Havne.